

ХЕРСОНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ, ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ:
СУЧАСНІ РЕАЛІЇ, ПРОГНОЗНІ СЦЕНАРІЇ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**
*I Міжнародна науково-практична конференція,
присвячена 60-ти річчю ХНТУ
25-26 квітня 2019 року*

Херсон - 2019

ОРГАНІЗАТОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Шарко Маргарита Василівна – д.е.н., професор, професор кафедри економіки, підприємництва та економічної безпеки

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, м. Херсон, Україна

Олійник Наталія Миколаївна – к.т.н., доцент, доцент кафедри економіки, підприємництва та економічної безпеки

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, м. Херсон, Україна

Паресашвили Нино - доктор економіки, асоційований професор,
ТБИЛИССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ім. Іване
Джавахишвили, г. Тбілісі, Грузія

Бабичев Сергей Анатольевич - д. т. н., доцент,
УНИВЕРСИТЕТ ИМЕНИ ЯНА ЕВАНГЕЛИСТА ПУРКИНЬЕ, г. Усти над Лабем, Чехія

Трусевич Ірина Володимирівна – к.э.н., доцент, декан факультета підвищення кваліфікації переподготовки,
БІЛОРУСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПОЖИВЧОЇ
КООПЕРАЦІЇ, м. Гомель, Республіка Беларусь

Білорусов Сергій Георгійович – к.т.н., доцент, директор
ХЕРСОНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ПЕРЕПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ, ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ,
м. Херсон, Україна

Гарафонова Ольга Іванівна – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна

Сментина Наталія Валентинівна – д.е.н., професор, професор кафедри економіки та планування бізнесу
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, м. Одеса, Україна

Гончар Ольга Іванівна – д.е.н., професор, професор кафедри економіки підприємства і підприємництва
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ Міністерства освіти і науки
України, м. Хмельницький, Україна

Парсяк Володимир Никифорович – д.е.н., професор, декан факультету економіки моря
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ім. адм. Макарова,
м. Миколаїв, Україна

Ярченко Юлія Віталіївна, PhD, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри туризму
ДВНЗ «ПРІАЗОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ», м. Маріуполь, Україна

М 74 Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку:
матеріали міжнар. наук.-пр. конф., м. Херсон, 25-26 квітня 2019 р. – Херсон: Видавництво
ФОП Вишемирський В.С., 2019. – 686 с.

ISBN 978-617-7783-00-7

У збірнику представлені матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції «Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку», яка відбулася у м. Херсон 25-26 квітня 2019 р. та була присвячена актуальним питанням теоретичних і практичних аспектів з модернізації економіки. Досліджено вплив глобалізаційних інтеграційних процесів на економічний розвиток суспільства та надано прогнозні сценарії перспектив розвитку бізнесу.

Матеріали учасників конференції друкуються в авторській редакції. За дотримання норм авторського права та достовірність наведених фактичних даних відповідає автор матеріалів.

УДК 330.3-026.16

Сірий В.С. (Науковий керівник Баценко Л.М.) МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ОЦІНКИ УПРАВЛІННЯ МОТИВАЦІЄЮ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	406
Соколова Л.В. МЕНЕДЖМЕНТ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	408

Секція: ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Білорусов С.Г. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ДО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	412
Бобонич Є.Ф., Карпич М.К., Мирон О.М. ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СОРТИ РОСЛИН ЯК ОБ'ЄКТ ТИМЧАСОВОЇ МОНОПОЛІЇ.....	414
Вереш В.В. (Науковий керівник Мацієвич Т.О.) ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ПЕРЕДАЧІ ЗЕМЕЛЬ ОБ'ЄДНАНИМ ТЕРИТОРІАЛЬНИМ ГРОМАДАМ.....	416
Зубенко В.В. РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВИ ЯК ЗАСІБ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	419
Кудлай Л.О. (Науковий керівник Кудлай В.Г.) ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	422
Орленко Н.С., Іськова О.В., Гончар В.А. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СОРТИ РОСЛИН В УКРАЇНІ.....	426
Третяк Н.А. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНІ ФОРМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОСТОРОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗЕМЛЕГОСПОДАРЮВАННЯ.....	428
Ярова Б.М., Богаш В.Е. КОНСОЛІДАЦІЯ ЗЕМЕЛЬ В УКРАЇНІ ЯК ОДИН ІЗ ДІЄВИХ ШЛЯХІВ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ ДЕРЖАВИ.....	432
Ярова Б.М., Качаненко В.О. ВИКОРИСТАННЯ БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ З МЕТОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	434

Секція: ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Арзянцева Д.А. ГРОМАДСЬКИЙ БЮДЖЕТ ЯК ІНСТРУМЕНТ УЧАСТІ ГРОМАДЯН В ВИРІШЕННІ ПРОБЛЕМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ОТГ.....	436
Бегаль І.І. ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВПОРЯДКУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ТА БАЗИС ПРИЙНЯТТЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННІ.....	439
Бикова А.Г. (Науковий керівник Воронцова А.С.) ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	443
Білорусов С.Г. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЩОДО МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.....	445

Бикова А.Г.

студентка 5-го курсу

Науковий керівник: **Воронцова А.С.**, к.е.н.,
асистент кафедри міжнародних економічних відносин
ННІ БТ «УАБС» Сумського державного університету,
м. Суми, Україна

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

На сьогоднішній день у світі існує багато суперечностей пов'язаних із пошуком ідеальної системи державного управління. У зв'язку з цим набуває особливої актуальності та популярності ідея децентралізованої держави, яку намагаються впровадити і в Україні. Зазвичай саму децентралізацію розглядають як процес утворення незалежних одиниць місцевого самоврядування зі значними повноваженнями та можливостями в межах централізованої держави. Саме тому такий підхід потребує додаткового дослідження і розробку нових підходів та методів аналізу.

У численних наукових дослідженнях досі спостерігається відсутність єдиного підходу до визначення поняття «децентралізація». Досліджуючи дану сутність, О.С. Мельничук у словнику іншомовних слів зазначає її етимологічне походження: «від лат. *de* – протиставлення, *centralis* – центральний; і трактує як знищення, ослаблення або скасування централізації». Так підсумовуючи вищесказане можна вважати, що децентралізація – це система перерозподілу функцій та прав державного рівня на місцевий рівень управління, зі збільшенням частки останнього. Децентралізація управління має велике значення в процесах становлення інституту місцевого самоврядування, так як вона є самобутньою процедурою переходу прав центральної влади до нижчих органів місцевого самоврядування.

На основі цього, основоположним завданнями децентралізації в Україні є:

- передача владних та фінансових повноважень від органів виконавчої влади на більш локальний рівень (територіальних громад);
- чітка регламентація такого розмежування повноважень між органами виконавчої влади та між різними рівнями органів місцевого самоврядування;
- посилення відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування за свої рішення перед виборцями і державою [1].

Визначившись із завданнями децентралізації Україні необхідно розглянути думку, що всі ідеї розвитку необхідно розглядати та втілювати із врахуванням, перш за все, потреб територіальних рівнів органів місцевого самоврядування, саме вони можуть найбільш детально розкрити існуючі проблеми та запропонувати своє бачення у їх вирішенні.

Так, особливої актуальності в умовах децентралізації набуває дослідження концептуальних підходів до забезпечення сталого розвитку в Україні та визначення сучасних векторів сталого розвитку територіальних громад. Концепцію сталого розвитку було започатковано у Декларації першої

Конференції ООН щодо проблем навколишнього середовища (Стокгольм, 1972 р.), і визначено у доповіді Міжнародної комісії з навколишнього середовища і розвитку ООН «Наше спільне майбутнє», яку проголосила в 1987 р. прем'єр-міністр Норвегії Гру Харлем Брундтланд, чим зробила значний внесок у просуванні зазначеної концепції на міжнародному рівні. Основна ідея полягає у забезпеченні певного балансу між економічною, екологічною та соціальною складовими. На Саміті Землі ООН 1992 р. у Ріо-де-Жанейро, Комісією Брундтланд було визначено теоретичне підґрунтя сталого розвитку як «такого, що задовольняє потреби сучасного часу, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби».

Націлившись на довгостроковий сталий розвиток в Україні, необхідно звертати увагу на такі фактори як: основоположні цілі та принципи сталого розвитку, світові показники розвитку, суспільне бачення та відношення населення до майбутніх змін. Досвід багатьох країн світу показує, що успіх у досягненні суспільного прогресу залежить від збалансованості програм підтримки економічної сфери, рівня конкурентоспроможності бізнесу, гарантування захисту екології, та забезпечення соціальної рівності. Найкращим підходом для досягнення довгострокових цілей вважається розподіл завдань на коротко- і середньострокові. Послідовне виконання поставлених задач дозволить отримати найкращі результати. У процесі реалізації слід дотримуватись принципів якісного управління, подолання корупції та громадської підтримки. Зокрема, необхідне якісне управління, чистий та правдивий апарат влади, зацікавленість та доручення суспільства до прийняття рішень і до контролю їх виконання – пункти, на які необхідно зважати при постановці стратегічних цілей [2].

Пов'язуючи реформу децентралізації із рівнем конкурентоспроможності територіальної громади М. Пітцик зазначає, що реалізувати соціальні, економічні та екологічні аспекти сталого розвитку, і тим самим, покращити якість життя населення можливо за умови концентрації влади на базовому рівні. Тобто, коли органи місцевого самоврядування мають можливість витратити значні бюджетні кошти конкретного села, селища, міста на розвиток інфраструктури та сфери послуг за принципом субсидіарності; а також фінансувати наукові проекти та розробки науковців і фахівців з конкретних напрямів, у т.ч. спільних з міжнародними організаціями й установами, які в майбутньому компенсують ці втрати позитивним ефектом [3].

У процесі аналізу теоретико-методичної бази наукового доробку в галузі публічного управління сталого розвитку О.В. Безуглий у дисертаційному дослідженні «Територіальна громада в Україні: напрями та чинники сталого розвитку» робить висновок, що основні ініціативи світових країн-лідерів щодо забезпечення сталості в розвитку належать органам місцевого самоврядування, як найбільш ефективним органам управління справами місцевого значення [4]. У дослідженні "Механізми забезпечення сталого розвитку територіальної громади" О.К. Гордєєв зазначає, що подальші перспективи наукових розробок стосовно державного регулювання сталого розвитку територіальних громад

полягають у вдосконаленні підходів до реалізації механізмів забезпечення, визначенні принципів, індикаторів і показників оцінювання ефективності запровадження стратегічного партнерства в країні [5].

Отже, сьогоднішня ситуація показує нам, що в регіонах існує потреба створення стратегій збалансованого розвитку для своїх територій. Тобто, Україні необхідно переходити до сталого розвитку, шляхом послідовної реалізації комплексу управлінських економічних, організаційних, фінансових заходів, за допомогою багаторівневої системи дій і заходів. Таких як, ефективна співпраця органів місцевого самоврядування, освітян, науковців, представників громадськості та бізнесу. Тільки так можна досягти покращення спроможності громад на регіональному і місцевому рівнях.

Список літератури

1. Лелеченко А. П., Васильєва О. І., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф. Місцеве самоврядування в умовах децентралізації повноважень: навч. посіб. – К. : – 2017. – 110 с.
2. Концептуальні засади сталого розвитку територіальних громад [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.investplan.com.ua/pdf/8_2018/17.pdf
3. Пітцик М. Децентралізації може завдати політичне середовище, яке не хоче змін / М. Пітцик [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/2357>
4. Безуглий О.В. Територіальна громада в Україні: напрями та чинники сталого розвитку: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.04 / О.В. Безуглий; Харків. регіон. ін'т держ. упр.; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – Харків, 2008. – 20 с.
5. Гордєєв О.К. Механізми забезпечення сталого розвитку територіальної громади: дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.04 / О.К. Гордєєв; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; Одес. регіон. ін.-т держ. упр. – Одеса, 2014. – 200 с.

Білуросов С.Г.

*к. т. н., доцент, заслужений працівник освіти України, директор,
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
м. Херсон, Україна*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЩОДО МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Формування фахових практико-орієнтованих компетентностей економічного спрямування державних службовців категорій «Б» та «В» надзвичайно актуальне для сфери публічного управління та адміністрування.

Наказом НАДС затверджено Методичні рекомендації щодо визначення ключових показників результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, за яким вказано, що завдання та ключові показники доцільно визначати індивідуально для кожного державного службовця [1]. Серед основних ключових компетентностей для службовців можна зазначити: прийняття управлінських рішень, впровадження змін, наявність професійних знань. До складу яких відносяться теми: визначення та досягнення пріоритетних цілей; ефективний менеджмент змін; інноваційні